

ملت «قیامت» کرد

رهبر معظم انقلاب
بر پیکر رفیق ۵۹ ساله
نماز خواندند

تشییع وحدت آفرین پیکر آیت‌الله هاشمی بر شانه‌های محزون سه میلیون تن در تاریخ ماندگار شد

چهارشنبه ۲۲ دی ۱۳۹۵ | ۱۲ ربیع‌الثانی ۱۴۳۸ | ۱۱ ژانویه ۲۰۱۷ | سال چهاردهم | شماره ۱۶ | صفحه ۱۰۰۰ | تومان

صبا طاهریان / اعتماد

گردهم آمده بودند، آماده استقبال از پیکر آیت‌الله بودند. شور و استقبال مردم به حدی بود که تشییع را با مشکل مواجه کرد. پس از ورود پیکر به داخل ضریح حرم، خانواده آیت‌الله هاشمی، یادگار امام راحل و چند تن از همراهان و یاران آیت‌الله نیز به داخل ضریح رفتند. علی لاریجانی، محمدرضا عارف، آیت‌الله امامی کاشانی و شیخ حسن صانعی از جمله افرادی بودند که پشت سر اهل بیت هاشمی داخل شدند تا آنکه لحظه موعود رسید و ساعتی بعد، مخزن الاسرار انقلاب در کنار امام و یادگار ش برای همیشه میهمان تراب شد.

دربروز ملت قیامت کرد؛ با اشک و اندوه، بی‌تردید ۲۱ دی ماه ۹۵ تجلی وحدت ملی بود. روزی که در تاریخ معاصر ایران به نام «قدردانی از یک مرد انقلابی» ثبت شد به این راحتی‌ها از دل و ذهن این ملت پاک نخواهد شد. دربروز قیامت و غوغای ملت بود، یک سوگ باشکوه، بدرود آیت‌الله. الوداع

شانه‌های مردم شود. انبوه مردم عزادار پس از ادای نماز، همراه اتومبیل حامل پیکر آیت‌الله به سوی بیست‌ و زهرا و مرقد مطهر امام رهسپار شدند، اما مگر اتومبیل حامل پیکر آیت‌الله می‌توانست به راحتی از میان موج جمعیت میلیونی عزاداران بگذرد و همین بود که تشییع پیکر آیت‌الله هاشمی ساعت‌ها در خیابان‌های تهران به طول انجامید. اتومبیل حامل پیکر آیت‌الله ساعت ۱۱:۳۰ از مسیرهای خیابان انقلاب و چهارراه ولیعصر به سوی خیابان حافظ حرکت کرد دو ساعت و نیم بعد به خیابان حافظ رسید تا در همه این دقایق مردم آخرین وداع را با آیت‌الله انجام داده باشند. در این شکوه جاویدان کسی با کسی حرف نمی‌زد. برخی عکس می‌گرفتند و بعضی اشک می‌ریختند و جماعتی آرام و سربل‌دعای خواندند و بر فراز می‌کردند. پیکر آیت‌الله پس از عبور از خیابان‌های جنوب تهران، ساعت ۱۳ وارد حرم مطهر مراد آیت‌الله شد. هزاران عزادار که از نیمه‌های شب در حرم مطهر امام

غیر قابل پیش‌بینی کرد. گام‌های میلیونی مردم، مراسم تشییع پیکر مخزن الاسرار انقلاب را در خیابان انقلاب به گردهمایی ملی بزرگی مبدل ساخت تا دوباره رویدادی تاریخی و بی‌سابقه در تاریخ معاصر ایران رقم خورده باشد. پیکر مطهر آیت‌الله هاشمی در حالی راس ساعت ۹ و دقیقه صبح از جایگاه مخصوص به محل اقامه نماز منتقل شد که بغض‌های فرو خورده و اشک‌های سرازیر مردم جای خود را به شعار «عزراست امروز روز عزراست امروز / جمهوری اسلامی صاحب عزراست امروز»، داده بود. فریادهای غمناکی که حس قدردانی داشت و تا لحظه‌ای که حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب، نماز را بر پیکر رفیق ۵۹ ساله اقامه کردند، ادامه پیدا کرد. انبوه جمعیت نمازگزار صحنه‌ای تاریخی را به وجود آورد که کم‌تکرار بود. تا چشم کار می‌کرد، جمعیت عزادار و سیاه پوش بود که برای وداع آمده بودند. رهبر بر پیکر آیت‌الله نماز خواندند تا پس از آن پیکر هاشمی میهمان

جواد دلبری

«اشک و بدرد»؛ شانه‌های محزون شهر غوغا کردند. میلیون‌ها عاشق غم‌زده با بختی عیان، پیکر مردی از «جنس ملت» و «سیاست» را بر شکوه و شوکت به سبب قدر دانی بدرقه کردند بیست و یکم دی ماه، خطبه آخر را «ملت» خواند. هیاهو، شور و اندوه و غم، شهر ماتم‌زده را زنده کرد. مردم از هر کوچه و گذر به جمعیت انبوه خیابان انقلاب می‌پیوستند. موج مردم از زمان فلق و روشنی بامداد لحظه به لحظه فشرده تر و انبوه‌تر می‌شد بسنان ابری عظیم که نه در عرش آسمان که بر فرش زمین جاری شده بود. همه آمدند تا «بیعت ملی» با آیت‌الله اکبر هاشمی رفسنجانی، چهره ملی ایران اسلامی رقم بخورد. ملت این بار قیامت کرد و با وجود همه پیش‌بینی‌ها مبنی بر استقبال وسیع شهروندان در تشییع پیکر یار امام و مردم، سیل جمعیت همه چیز را

نگاه روز

هیئات ان یاتی الزمان بمثله

غلامحسین کرباسچی
دبیر کل حزب کارگزاران

این عبارت از قدما در فرهنگ ایرانی همچنان به یادگار مانده است که انسان همانطوری می‌میرد که زندگی می‌کند. زندگی آیت‌الله هاشمی برای مردم بود. ایشان دلسوز مردم بود و راهش را از شاهراه مطالبات و خواسته‌های مردم انتخاب می‌کرد و به همین خاطر بود که بارها خود را در معرض رای مردم قرار داد. ایشان همیشه می‌گفت که اگر وحدت نظر و اجماعی برای حضور و شرکت در انتخابات باشد، به صحنه می‌آید. در انتخابات مجلس ششم نیز وقتی شرایط و حال و هوای عمومی را دید، نهایتاً تصمیم گرفت که در سمنی بایستد که اراده و خواست اکثریت مردم باشد. آن زمان برخی دوستان اصلاح‌طلب حرف‌هایی در مورد ایشان زدند که البته بعداً از کرده خود پشیمان شدند. برای آقای هاشمی خرد جمعی حجت بود. برخی

می‌گویند که آیت‌الله هاشمی در دوران زندگی‌اش تغییر و تحولات فکری و عملی داشت لیکن در افکار، عقاید و خط مشی ایشان هیچ تغییری وجود نداشت. این دیگران بودند که به دلایل مختلف یک روز به آقای هاشمی نزدیک و یک روز از ایشان دور می‌شدند. حضرت علی تعبیری را درباره اهل بیت به کار می‌برد که آقای هاشمی به عنوان یک شیعه این ویژگی را داشت. آقای هاشمی فرد معتدلی بود. حضرت امیر با تعبیر «التمرقه الوسطی» از آن نام می‌برد. ویژگی حرکت آقای هاشمی آرامش، جهت‌دار و هدف‌دار بودن است. چنین حرکتی است که به نتیجه می‌رسد و دیگرانی که تندتر یا کندتر حرکت می‌کنند، باید حرکت خود را با رویه معتدل و پیوسته، هماهنگ‌تر کنند. در این صورت است که می‌توان به وحدت رسید. دغدغه آیت‌الله هاشمی در تمام عمرش وحدت ملی بود. الگوی رفتاری ایشان در تمام این سال‌ها این بوده که توده مردم به هر سستی که بروند و هر انتخابی که انجام دهند، باید مورد توجه مسولان قرار بگیرد چرا که عقل جمعی کمتر اشتباه می‌کند. آیت‌الله هاشمی برای رای آوردن و

جلب توجه این جملات را به زبان نمی‌آورد بلکه ایشان واقعا معتقد بود که معدل گرایش جمعی مردم اشتباه نمی‌کند. البته شرایط و بستری انتخاب از نظر تبلیغاتی و آزادی بیان در نگاه ایشان اهمیت ویژه‌ای داشت. بدرقه مردم از آیت‌الله هاشمی پس از امام خمینی بی‌نظیر بود و خاص زندگی آقای هاشمی بود. زندگی ایشان همراه مردم بود و مردم با وجود همه توهین‌ها و فحاشی‌های داخلی و خارجی، او را دوست داشتند. حتی کسانی که در خارج کشور مدعی آزادی هستند در همین ایام به روند گذشته خود ادامه دادند. این امر نشان می‌دهد که چه کینه‌ها که از شخصیت آزاده‌ای چون آقای هاشمی در دل‌ها نبوده است. با این حال توجه افکار عمومی به همه جوسازی‌های داخلی و خارجی به شخصیت ایشان انعکاس زندگی آقای هاشمی و مردم‌داری او است. آیت‌الله هاشمی در زندگی‌اش همراه مردم بود و مردم در مرگش همراه او. گویی مردم می‌دانستند که هیئات ان یاتی الزمان بمثله. صبر بسیار باید پدر پیر فلک را تا دگر مادر گیتی چو تو فرزند بزاید

جلد دوم «اعتماد»

عکس‌ها و گزارش‌های ویژه «اعتماد» در صفحه‌های «دانشگاه تهران»، «انقلاب تا حافظ» و «مرقد امام»، به همراه حاشیه‌های مراسم

بار دیگر
پیمان ملت